

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2017

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

30 Ιουνίου & 1 Ιουλίου

Δημήτρης Καραντζάς

Μήδεια

τού Ευριπίδη

Μετάφραση: **Μίνως Βολανάκης**

Σκηνοθεσία: **Δημήτρης Καραντζάς**

Παίζουν: **Γιώργος Γάλλος** (Μήδεια), **Χρήστος Λούλης** (Ιάσων, Κρέοντας, Παιδαγωγός, Αιγέας,), **Μιχάλης Σαράντης** (Χορός, Άγγελος, Τροφός)

Η παράσταση επιχειρεί να ανασύρει και να τοποθετήσει το ζήτημα «Μήδεια» στο επίκεντρο. Τρεις άντρες βρίσκονται πάνω στη σκηνή προκειμένου να αναρωτηθούν, να επανεξετάσουν, να επιχειρήσουν να δώσουν απαντήσεις στον «θρύλο» της Μήδειας από αντρική σκοπιά. Σε ποια σημεία η Μήδεια «υποκρίνεται», σε ποια σημεία επιχειρηματολογεί επαρκώς, ποια μέρη του έργου είναι αμιγώς λογικά και δικαιολογημένα και πού σφάλλει; Πώς τρία πρόσωπα αντίθετου φύλου από αυτό του ρόλου μπορούν να δικαιολογήσουν και να αθώσουν την πράξη της Μήδειας; Η παράσταση επανέρχεται στο έργο για να θέσει όλα αυτά τα ζητήματα σε έναν πάγκο ανατομικής μελέτης της ρυθμολογίας και της επιχειρηματολογίας του, σε μια «ψιθυριστή» παράσταση που προσπαθεί να αγγίξει το «σύμπτωμα» της Μήδειας.

1 Ιουλίου δύο παραστάσεις: ώρες 21:00 & 24:00

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

7 & 8 Ιουλίου

Ιώ Βουλγαράκη – ΠΥΡ – Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

Άφιξις

Με αφετηρία τη Μνηστηροφονία από την Οδύσσεια

Μετάφραση: **Δ.Ν. Μαρωνίτης**

Σκηνοθεσία - Δραματουργική επεξεργασία: **Ιώ Βουλγαράκη**

Παίζουν: **Γιώργος Δικαίος, Δέσποινα Κούρτη, Αλέξανδρος Λογοθέτης, Μαίρη Μηνά, Γιώργος Μπινιάρης, Αργύρης Ξάφης, Γιώργος Παπαγεωργίου**

Πέρα και πριν από οποιαδήποτε απόπειρα ερμηνείας, η Οδύσσεια είναι ένα τραγούδι επιστροφής, προερχόμενο από μια εποχή που τα μακρινά ταξίδια των ναυτικών γεννούσαν τραγούδια για την απουσία. Επιστρέφοντας στην Ιθάκη, έπειτα από είκοσι χρόνια, ο Οδυσσέας θα σκοτώσει 108 άνδρες που διεκδικούν τη γυναίκα και τον θρόνο του, ξεκληρίζοντας το νησί. Αυτό το μακελειό εγείρει τα ερωτήματα: Σε τι επιστρέφει ο Οδυσσέας; Ποιος θυμάται τον απόντα βασιλιά και ποιος είναι σήμερα αυτός ο άντρας; Και γιατί χρειάζεται να χυθεί τόσο αίμα; Η παράσταση επικεντρώνεται στη στιγμή της επιστροφής, για να μιλήσει ακριβώς για το ανέφικτο της επιστροφής. Ποτέ δεν μπορούμε να επιστρέψουμε σε καμιά πατρίδα, αφού ο χρόνος κινείται αμείλικτα μόνο προς τα μπρος και τίποτα δεν παραμένει όπως το έχει διαφυλάξει η μνήμη. Έτσι, ο Οδυσσέας επιστρέφει σε ένα «φάντασμα ονείρου». Ανοίγοντας τη δράση πέρα από τα όρια του θεατρικού χώρου, με όχημα τη σπουδαία μετάφραση του Δημήτρη Μαρωνίτη, και επενδύοντας στην αφήγηση και όχι στον ρεαλισμό, η παράσταση της Ιώς Βουλγαράκη και της ομάδας ΠΥΡ, που έχει συνιδρύσει με τον Αργύρη Ξάφη και τη Δέσποινα Κούρτη, επιχειρεί να φωτίσει την ψυχική μας σύνδεση με μια από τις πιο αιματηρές σκηνές της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

21 & 22 Ιουλίου

Παντελής Δεντάκης – Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

Κύκλωπας

τού Ευριπίδη

Μετάφραση: **Παντελής Μπουκάλας**

Σκηνοθεσία: **Παντελής Δεντάκης**

Παίζουν: **Στεφανία Γουλιώτη** (Κύκλωπας), **Άννα Καλαϊτζίδου** (Οδυσσέας),
Αλεξάνδρα Αϊδίνη (Σιληνός), **Νεφέλη Μαϊστράλη**, **Μαρία Μοσχούρη**,
Αμαλία Νίνου, **Μυρτώ Πανάγου**, **Ελένη Τσιμπρική** (Σάτυροι), **Έφη**
Ρευματά (Κομπάρσος)

Ένας κόσμος αντρικός, ωμός και βίαιος, κόσμος αλληλοεξόντωσης και ανθρωποφαγίας, όπου το δίκαιο ορίζεται από τον εκάστοτε ισχυρό. Στη χώρα των Κυκλώπων ο ξένος δεν περιθάλπεται, δεν φιλοξενείται, γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης ή κατασπαράσσεται. Εκεί δεν μπορείς να είσαι ούτε καλός ούτε κακός. Εκεί μπορείς να είσαι μόνο φοβισμένος και απελπισμένος ή σκληρός και ανελέητος. Τα πρόσωπα του Ευριπίδη ακροβατούν ανάμεσα στην ελαφράδα, τη γελοιότητα, την πονηριά, τον καιροσκοπισμό, την ηθική παρακμή, την αγριότητα. Γελοιοποιούν και γελοιοποιούνται. Συντρίβουν και συντρίβονται.

Η παράσταση, με αποκλειστικά γυναικεία διανομή, διερευνά αυτόν τον άκρως αντρικό κόσμο, μέσα από τη γυναικεία φύση. Μέσα από τον ψυχισμό, τα εκφραστικά μέσα, το σώμα της γυναίκας. Και αναζητά την ισορροπία ανάμεσα στο σοβαρό και το γελοίο, ανάμεσα στο σπλάτερ και την κωμωδία.

Με αγγλικούς υπέρτιτλους

4 & 5 Αυγούστου

Ολιβιέ Πυ – Φεστιβάλ Αβινιόν

Προμηθέας Δεσμώτης & Ικέτιδες

τού Αισχύλου

Γαλλικό κείμενο - Σκηνοθεσία: **Olivier Py**

Καλλιτεχνική συνεργασία – Κοστούμια: **Pierre André Weitz**

Παίζουν: **Philippe Girard, Frédéric Le Sacripan, Mireille Herbstmeyer**

Παραγωγή του **Φεστιβάλ της Αβινιόν**. Résidence FabricA Φεστιβάλ της Αβινιόν

Για ακόμα μια φορά, ο αιρετικός ηθοποιός, ποιητής και σκηνοθέτης Olivier Py (Ολιβιέ Πυ) επιχειρεί να νοηματοδοτήσει το παρόν μέσα από την επανανάγνωση εμβληματικών έργων του παρελθόντος, εδώ του Προμηθέα Δεσμώτη και των Ικετίδων του Αισχύλου. Η παράσταση, σε μινιμαλιστική φόρμα, με μια διανομή τριών ηθοποιών, σε δική του μετάφραση και σπονδυλωτή σκηνοθεσία, έκανε πρεμιέρα πέρυσι το καλοκαίρι στο Φεστιβάλ της Αβινιόν. Στον Προμηθέα Δεσμώτη, έργο συγχρόνως μεταφυσικό και βαθιά πολιτικό, ένας πιτάνας βασανίζεται από τους θεούς εξαιτίας της αγάπης που τρέφει για την ανθρωπότητα. Μετατρέπεται έτσι σε αιώνιο σύμβολο ανυπακοής, ένας κατεξοχήν πολιτικός κρατούμενος. Ο Προμηθέας, κατά τον Πυ, μας «διδάσκει την έννοια της εξέγερσης». Αλλά και οι Ικέτιδες θίγουν διαχρονικά πολιτικά ζητήματα, μεταξύ αυτών τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, τον νόμο, τον σεβασμό για τον ξένο και για τη γυναίκα. Το έργο απηχεί την άποψη του Αισχύλου ότι ο νόμος δεν μπορεί να είναι η απάντηση για τα πάντα. Γι' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, το θέατρο καθίσταται απαραίτητο ως χώρος που προσφέρεται για δημόσια συζήτηση και στοχασμό. Η παραδοσιακή έννοια της κάθαρσης, ως πράξη θεαματικής εκκαθάρισης, θα πρέπει να επαναπροσδιοριστεί: ο θυμός δεν πρέπει να επικρατήσει.

Στα γαλλικά, με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους